

مجموعه درسنامه‌های ادب فارسی (۱۲)

نقش پای غزالان

شرح پنجاه غزل از
صائب تبریزی

دکتر معصومه معدن‌گن

انتشارات آیدین

۱۳۸۷

۸۷، ۷، ۳

- سرشناسه : معدن کن، مقصومه، ۱۳۲۷.
- عنوان و نام پدیدآور : نقش پای غزالان: شرح پنجاه غزل از صائب تبریزی / مقصومه معدن کن.
- مشخصات نشر : تبریز: آیدین، ۱۳۸۷.
- مشخصات ظاهري : ۲۸۰ ص.
- فروست : مجموعه درسنامه های ادب فارسي: ۱۳.
- شابک : ۹۷۸-۷۴-۵۰۹۲-۹۶۴.
- وضعیت فهرست نویسی: فیبا.
- یادداشت : کتابنامه: ص. ۲۷۹.
- یادداشت : نمایه.
- موضوع : صائب، محمدعلی، ۱۰۱۶-۱۰۸۶؟ق. دیوان--نقد و تفسیر.
- موضوع : شعر فارسي--قرن ۱۱ق.--تاریخ و نقد.
- شناسه افزوده : صائب محمدعلی، ۱۰۱۶-۱۰۸۶؟ق. دیوان. برگزیده. شرح.
- رددهندی کنگره : ۱۳۸۷ ۱۲۸۷ PIR ۶۴۷۶/۶
- رددهندی دیوبی : ۱۱/۴ فا ۸
- شماره کتابشناسی ملی : ۱۲۸۷۳۰۱

انتشارات آیدین

تبریز، خیابان شریعتی شمالی، نرسیده به سینما ۲۹ بهمن

تلفن: ۰۴۱۱-۵۵۳۰۵۲۳ فاکس: ۰۵۵۴۲۵۹

نقش پای غزالان

شرح پنجاه غزل از صائب تبریزی

معدومه معدن کن

- چاپ اول ۱۳۸۷ تبریز • شمارگان ۱۱۰۰ نسخه • لیتوگرافی تصویر
- چاپ خودکار • صحافی لکلری • قیمت ۴۵۰۰ تومان

Email: Aydin.publication @ Gmail.com

فهرست

۹	○ پیش‌گفتار
۱۱	○ مقدمه
۱۳	○ احوال و خلائقات صائب
۱۹	انتقادات سیاسی
۲۱	○ سبک صائب
۲۲	تمثیل
۲۴	موضوعات مورد توجه در تمثیلات صائب
۲۶	تمثیلات متناقض
۲۷	حسن تعلیل
۲۸	مضمون‌یابی
۲۹	نوسازی مضامین کهنه
۲۹	تکرار مضمون
۳۰	معانی و مضامین متضاد
۳۲	نژدیکی به زبان محاوره
۳۲	پیچیدگی و ابهام
۳۴	تناسب لفظی
۳۴	کتابه

۷۴	۴۶. چه دل گشایدم از باغ و بوستان، بی تو
۷۵	۴۷. ز من شکیب به قدر دل فگار بجو
۷۶	۴۸. باش در ذکر خدا دائم اگر جویایی
۷۶	۴۹. چه شود گر به پیامی دل من شاد کنی
۷۷	۵۰. خاک شو، خاک از آن پیش که بر باد روی
۷۹	○ یادداشت‌ها
۲۴۹	○ فهرست‌ها
۲۵۱	راهنمای شرح اشعار
۲۷۱	کتاب‌ها
۲۷۳	اشخاص
۲۷۷	آیات، احادیث و اقوال
۲۷۹	منابع و مأخذ

پیش‌گفتار

بی‌شک نام صائب، پس از فحول اربعه فرهنگ و ادب فارسی، یعنی فردوسی، مولوی، سعدی و حافظ، در ردیف نام سنتی، خاقانی، نظامی و عطار، به عنوان قله‌های سرافراز ادبیات فارسی و در زمرة شاعران همیشه جاودید سرزمین ایران قابل ثبت است.

در جوار شکوه و سر بلندی و غرور ملیت ایرانی در شعر فردوسی، و بی‌کرانگی و ژرفای اندیشه و احساس و ادراک در آثار مولانا، و شور و شیدایی و مصلحت‌اندیشی‌های متعادل انسانی در آثار سعدی و جهان‌بینی فلسفی و اخلاقی و جاذبه جادویی کلام در غزل حافظ، وجه تمایز آشکار شعر صائب با دیگران، در تأمل، تفکر و تعمق او در آغاز و انجام زندگی بشری و نتیجه‌گیری‌های حاصل از آن است. به فرموده استاد گرانقدر «صائب نخستین شاعر بزرگی است که توانست تجزیه و تحلیل و استنتاج و عامل تفکر را، دقیقاً، در متن شعر و احساس شاعرانه وارد کند؛ به این معنی که تا آن زمان هیچ شاعری دائماً مثل او در حال تجزیه و تحلیل و ترکیب و نتیجه‌گیری نبود. در هر یکی از شعر صائب من توان فکری پیدا کرد و او اولین کسی است که توانست بصیرت استنتاجی را با احساس و مشاهده شاعرانه آشنا بدهد؛ چون او با دیدن هر چیز، به مسائلی بیش از آنچه دیده است فکر می‌کند و می‌توان گفت که صائب هم به نوعی آن‌میسم^۱ معتقد است؛ به این معنی که تمام عناصر جهان، جان دارد و سرکثرت شعر او هم همین است. البته بیش از صائب و بیش از همه، مولانا در این جان‌بینی و جان‌گرایی یکه تازی کرده و صائب از این نظر شاگرد خلف مولاناست. با اطمینان

می‌توان گفت که صائب در «اصول سخن گفتن متفکرانه» و «نگاه جان‌بین» به مولوی شباهت دارد^۱»

در این کتاب پنجاه غزل از دیوان صائب، به کوشش محمد تهرمان، انتخاب شده و تمامی آیات با نکته‌های قابل توضیح، شرح و تفسیر شده است. برای تبیین هر چه بهتر مضامین و اندیشه‌های صائب، مستندات آیات، همگی از دیوان صائب برگزیده شده، مگر مواردی که با ذکر نام شاعر و نشانی شعر، مشخص گردیده است.

از مساعی برادر ارجمند، جناب آقای اصغر عباسپور مدیر انتشارات آیدین و همکارانشان که نهایت تلاش خود را برای چاپ شایسته کتاب مبدول داشته‌اند سپاسگزارم و از همکار ارجمند و فاضل جناب آقای دکتر مشتاق‌مهر که ضمن ویرایش کتاب، از نکته‌سنجهای دقیق و نظرات ارزشمند ایشان بهره‌مند شده‌ام سپاس فراوان دارم و توفيق همگان را، در ادامه خدمات فرهنگی برای سرزمین عزیزمان، از خداوند متعال خواستارم.

مصطفویه معدن‌کن

تابستان ۱۳۸۷

۱. از درس‌های استاد بزرگوارم، استاد منوچهر مرتضوی.

مقدمه

میرزا محمدعلی، فرزند میرزا عبدالرحیم، به احتمال قوی در سال ۱۰۱۰ ه.ق در تبریز متولد شده است. پدر او که از کدخدایان معتبر و تاجران مشهور بود، به دستور شاه عباس، همراه با هزار خانوار، به اصفهان کوچ کرد و در منطقه‌ای به نام «عباس آباد» رحل اقامت افکند. به نوشته مليحای سمرقندی، شاه عباس منطقه‌ای وسیع را در اصفهان از دروازه دشت تا دروازه چهارباغ به عنوان اقامتگاه تبارزه اصفهان انتخاب کرد و دستور داد تا به ساختن عمارت خوب و باغات مرغوب با بنای دلنشیں، همت گمارند و آن قوم در اندک زمانی آن سرزمین را آباد و مسکن خود ساختند. رفیع‌ترین عمارت و وسیع‌ترین این سراها «دولتخانه میرزا صائب» بوده است.^۱

صاحب تحت حمایت پدری ممکن روشین‌بین و مهریان و در محضر اساتید بنام و نشان در اصفهان، مراحل کمال نسبی را طی کرد. در آغاز جوانی به زیارت کعبه نائل آمد و در بیست و شش سالگی به هندوستان رفت و در آنجا مورد حمایت و محبت و تشویق شاه جهان فرار گرفت و پس از شش سال اقامت در آن سرزمین، به اصفهان بازگشت و برای همیشه در آنجا اقامت کرد. در سال ۱۰۵۲ در دربار شاه عباس دوم منصب ملک‌الشعرایی یافت و مدت ربع قرن در این مقام باقی بود و در سفر و حضر، از ملازمان سلطان صفوی به شمار می‌رفت و چند سال آخر عمر را بر اثر بی‌مهری شاه سلیمان، در انزواولی با عزّت و فراخت به سربرد تا در سال ۱۰۸۷ در هفتاد و شش سالگی زندگی را بدرود گفت. بنا به وصیت او، پیکر او را در «اتکیه درویش صالح» که مردی مرتاض و صاحب سلوک بود و صائب به او اعتقادی

۱. مذکر الاصحاب، تألیف مليحای سمرقندی (۱۰۹۳ ه.ق) نقل از فرهنگ اشعار صائب، ص نوزده.

داشت، نزدیک پل «مارویان» و مقابل «چهارسوق درون» که در حرم «زنده‌رود» است، به خاک سپرده‌ند.^۱ بر سنگ قبرش این بیت نوشته شده:

در هیچ پرده نیست نباشد نوای تو عالم پر است از تو و خالی بست جای تو